

Загальношкільне свято

«День Знань»

Щасливо всміхається травень,
Бо скінчилась навчальна пора.
І зібралась на дзвоник останній
Вся весела шкільна дітвора.

Сьогодні свято в нашій школі,
Дзвінок останній продзвенить!
Випусників усіх покличе
Він на урок останній раз
І ніби чайка закурличе
І поведе в рідний клас.
І от дитинство голосисте ,
З дзвінком останнім відлетить,
А зараз свято урочисте ,
Що перед школою шумить.

На урочисту лінійку , присвячену останньому дзвонику запрошуються випускники 2006 року.

(під звуки маршу випускники заходять на лінійку через коридор з рушників , зроблений десятикласниками)

Дорогі учні! Шановні батьки , вчителі , гості сьогодні на нашій святковій лінійці є випускники 1996 –ого року .

Ми раді вітати випускників 1986 –ого року.

Вітаємо випускників 1976 року.

Приємно бачити на лінійці випускників 1969-ого року.

Дорогі учні! Перегорнуто ще одну сторінку великої книги життя.
Позаду трудові шкільні будні , веселі свята , попереду гаряча пора державної підсумкової атестації і , звичайно літні канікули.

Дорогі одинадцятикласники ! Сьогодні прозвучить останній шкільний дзвоник. Почувши його ви зі смутком оглянетесь на прожиті шкільні роки . тому що вони не повернуться! Сьогодні , можливо . як ніколи . ви почувете , що школа – це ваш дім , адже ви тут вирости. І школа в травневому подиху весни ніби притихла , щоб попрощатися з вами , провести в далеку дорогу , яка називається дорослим життям.

Слово надається директору школи Мартинюку Миколі Івановичу.

(грає Гімн України)

Традиція у нас існує здавна :
В хвилини щастя й урочистих свят
Покласти квіти до підніжжя обеліска,
Згадати про полеглих всіх солдат.

Вони за щастя наше й за мир стояли.
У бій ішли за волі без вагання .
Сьогодні із вдячністю за все
Найкращі квіти їм ми подаруєм...

Право покласти квіти до пам'ятника Герою Радянського Союзу
Олегу Анатолійовичу Бичковському надається

(під звуки «Степом , степом...» учні покладають квіти)

Сьогодні на нашому святі присутні шановні гості

Слово для привітання надається

Дорогі випускники!
Від молодших мешканців нашої школи
Шлем вам найкращі вітання свої,
Нашу сім'ю не забудьте ніколи,
Школа – мати , ви – діти її.

Сьогодні рідний дзвоник вам
Востаннє заспіває,
Сьогодні школа наша вас
З цим святом привітає.

Мамаи вперше вас до школи
Точно так вели ,як нас .
Не забудьте це ніколи –
Першу вчительку і клас.

Ось які великі стали ! Просто тьоті й дяді !
І сьогодні ми , найменші , вас вітати раді!
Бо зі школи ви підете на шляхи широкі,
Ну , а нам іще учитись довгі - довгі роки.

Скільки ж треба каші з'їсти, щоб такими стати?
Кілограмів , мабуть триста , щоб їх наздогнати.
А цукерок . морозива , тістечок . чаю...
А ковбаски скільки треба ? Я не уявляю.

Он які повиростали і усім прекрасно!
Вже їх мама не карає. Знаєш , як їм класно.
У куток їх не поставлять за низенькі бали,
Що захочуть , те і зроблять , бо великі стали.

І якщо хтось з них буває , часом не послуха,
То їх батько не насварить , не смикне за вуха ,
Бо ти спробуй дотягнись до вуха дитини
Без стільчика чи пеньочка чи бодай драбини.

А вони і не пустують , бо повиростали!
Дуже гарні . добрі , мудрі і дорослі стали!
Вже дитинство відлетіло од них , мов лелеки,
І підуть колишні діти на шляхи далекі.

Хай вас промені голублять
І тепло вам віддають,
Хай усі вас дуже люблять,
Всім щасливо . в добру путь!

Дорогі випускники, подивіться уважно на цю малечу!
Одинадцять років тому поріг Крижопільської школи номер один переступили
несміливими кроками маленькі дівчатка і хлопчики.
За дверима Країни під чудовою назвою « Школа» їх очікували
підручники і зошити , літери і цифри , світлий клас і добра усмішка
першої вчительки - другої мами.

Минають роки , але ви завжди з глибокою вдячністю будете
здавати про свого вчителя – вимогливого , по-батьківськи доброго.
Це він , шкільний учитель , навчав нас першої літери , вміння
розуміти прекрасне. Палко любити свою Батьківщину. Навчив
розумного , доброго , вічного.

Слово надається _____

Як і весна юність неповторна, дорожіть нею. Думайте про
Благородне і високе в житті. І ніколи не забувайте про тих , хто
щодня й щохвилини піклується про вас , хто думкою лине до вас , де
б ви не були , не забувайте про своїх батьків.

Погляньте дорогі випускники на своїх батьків, Їхні очі сяють щастям
. а десь у глибині затаїлась тривога. Попереду ще стільки
випробувань. А батьки переживають у декілька разів більше , ніж
ви самі. Тож любіть своїх рідних , будьте завжди гідними їх , дайте
їм можливість гордитися вами. Зробіть так , щоб передчасні
зморшки не лягали на їхні прекрасні обличчя , щоб їхні серця були
спокійні за вас.

Слово від батьків має _____

Слово від випускників 2006 року надається

Слово надається директору школи Мартинюку Миколі Івановичу

(грає Гімн України)

Шкільні роки – це 3000 днів . 3000 днів ви прокидалися , не
додивившись солодкіх снів і йшли знайомою стежкою до школи.
Скільки контрольних і лабораторних робіт ви виконали поки настав
цей день !

Для них ще буде школа і навчання
Їх вересень ще кличе на поріг
А вам уже прийшла пора прощання
І перед вами – тисячі доріг .

Тож дай вам Бог , у мирі всім прожити ,
Щоб ваші руки знали ремесло ,
Життя любить , а ще людей любити ,
Щоб легко вам і щасливо було .

Ну , от і все! лінійка урочиста
Скінчиться зараз . І останній раз
Дзвінкова пісня – радісна і чиста
До глибини душі стривожить вас.

Право подати останній дзвінок 2005-2006 навчального року
надається
